

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **H.**, proti žalovanej **E. M.**,
o zaplatenie 2 012,75 Eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Topoľčany pod
sp.zn. 4 C 102/2012, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 31.
augusta 2012 sp.zn. 9 Co 221/2012 takto

r o z h o d o l :

Uznesenie Krajského súdu v Nitre z 31. augusta 2012 sp.zn. 9 Co 221/2012
z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Topoľčany rozsudkom zo 4. mája 2012 č.k. 4 C 102/2012-30 zaviazal
žalovanú z titulu bezdôvodného obohatenia prijatím plnenia z neplatného právneho úkonu
zaplatiť žalobkyňi sumu 1 297,21 Eur s 8,76% úrokmi z omeškania ročne od 8. októbra 2009
do zaplatenia a náhradu trov konania vo výške 77,12 Eur, všetko v splátkach po 30 Eur
mesačne s účinnosťou od prvého dňa mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku až
do zaplatenia pod následkom straty výhody splátok. Vo zvyšku, t.j. v časti 715,54 Eur, žalobu
ako nedôvodnú zamietol.

Proti tomuto rozsudku podala žalobkyňa odvolanie, ktoré Krajský súd v Nitre ako súd
odvolací uznesením z 31. augusta 2012 sp.zn. 9 Co 221/2012 odmietol podľa § 218 ods. 1
písm. d/ O.s.p. z dôvodu, že nebolo odôvodnené, pričom doplnenie jeho dôvodov žalobkyňa
do uplynutia 15 dňovej lehoty na podanie odvolania neoznámila. Odvolanie bolo doplnené až
po uplynutí odvolacej lehoty. Odvolací súd uviedol, že nebol povinný vyzývať žalobkyňu
na doplnenie chýbajúcich náležitostí odvolania v zmysle § 211 ods. 1 prvej vety O.s.p., keďže
žalobkyňa je v konaní zastúpená jej právnym oddelením a súd v takom prípade nemá

poučovaciú povinnosť. Poukázal tiež na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2 Cdo 151/2005.

Predmetné uznesenie krajského súdu napadla žalobkyňa dovolaním. Žiadala, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Namietala, že postupom odvolacieho súdu jej bola odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. Uviedla, že doplnila svoje včas podané blanketové odvolanie o dôvody pred tým, ako o predmetnom odvolaní rozhodoval krajský súd, preto naň malo byť prihliadnuté.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie bolo podané včas účastníčkou konania, preskúmal napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a dospel k záveru, že dovolanie je dôvodné.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. možno dovolaním napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Občiansky súdny poriadok upravuje prípustnosť dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu v ustanoveniach § 237 a § 239 O.s.p.

Dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu je v prvom rade prípustné (a súčasne dôvodné) vtedy, ak je konanie postihnuté vadami taxatívne uvedenými v § 237 O.s.p., ktoré spôsobujú tzv. zmätočnosť rozhodnutia odvolacieho súdu. K týmto vadám prihliada dovolací súd z úradnej povinnosti (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.). Existenciu väd konania uvedených v § 237 O.s.p. dovolateľka tvrdila, a to konkrétne vadu uvedenú pod písm. f/.

Podľa ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým znemožnil účastníkovi konania realizáciu tých procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok dáva (napr. právo zúčastniť sa pojednávania, robiť prednesy, navrhovať dôkazy a pod.). Takýmto procesným právom účastníka je i to, aby rozhodnutie súdu prvého stupňa, s ktorým

nesúhlasí, bolo na základe jeho odvolania preskúmané odvolacím súdom.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O. s. p.).

Podľa § 218 ods. 1 písm. d/ O.s.p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré nemá náležitosti podľa § 205 ods. 1 a 2; ak boli dodržané podmienky podľa § 209 ods. 1 a § 211 ods. 1.

Súd prvého stupňa uznesením vyzve toho, kto podal odvolanie neobsahujúce náležitosti podľa § 205 ods. 1 a 2, aby chýbajúce náležitosti doplnil, a poučí ho o následkoch neodstránenia väd odvolania podľa § 218 ods. 1 písm. d/. Ak sa aj napriek výzve súdu odvolanie nedoplní alebo ak ide o oneskorené odvolanie alebo podané tým, kto naň nie je oprávnený, predloží súd prvého stupňa odvolanie na rozhodnutie odvolaciemu súdu (§ 209 ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 211 ods. 1 veta prvá O.s.p., ak súd prvého stupňa nesprávne postupoval podľa § 209 ods. 1, odvolací súd sám vyzve toho, kto podal odvolanie, aby doplnil chýbajúce náležitosti, a poučí ho o následkoch neodstránenia väd odvolania podľa § 218 ods. 1 písm. d/.

Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa podala proti rozsudku súdu prvého stupňa dňa 6. júna 2012 (v predposledný deň odvolacej lehoty) na pošte tzv. blanketové odvolanie, v ktorom uviedla, že ho odôvodní v lehote 20 dní. Opravný prostriedok odôvodnila podaním

zaslaným súdu dňa 26. júna 2012. Následne predložil prvostupňový súd vec odvolaciemu súdu na prejednanie odvolania. Odvolací súd toto odvolanie odmietol s poukazom na § 218 ods. 1 písm. d/ O.s.p. majúc za to, že nespĺňa náležitosti zakotvené v § 205 ods. 1 v spojení s § 42 ods. 3 O.s.p. Vychádzal z toho, že žalobkyňa do uplynutia odvolacej lehoty dôvody odvolania neoznámila. Na následné doplnenie odvolania odvolací súd neprihliadol s odôvodnením, že rozsah a dôvody odvolania bolo možné rozšíriť (t.j. uviesť aj do samotného základu) len do uplynutia odvolacej lehoty, čo žalobkyňa nestihla. Vyslovil názor, že nebol povinný vyzývať žalobkyňu na doplnenie chýbajúcich náležitostí odvolania v zmysle § 211 ods. 1 prvej vety O.s.p., keďže žalobkyňa je v konaní zastúpená právnym oddelením a súd v takomto prípade nemá poučovaciu povinnosť o procesných právach a povinnostiach účastníkov. Napokon poznamenal, že predmetná výzva na odstránenie väd odvolania by bola prísne formalistická, nakoľko uvedenie dôvodov odvolania žalobkyňou by bolo zaslané súdu až po uplynutí odvolacej lehoty, v ktorej musí byť odvolanie odôvodnené. Tento záver odvolacieho súdu nie je správny.

Rozsah a dôvody odvolania môže odvolateľ meniť, modifikovať a dopĺňať. Toto právo však môže v zmysle § 205 ods. 3 O.s.p. využiť len do uplynutia odvolacej lehoty. Hoci uvedené ustanovenie umožňuje odvolateľovi rozšíriť rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a rozšíriť dôvody odvolania len do uplynutia lehoty na odvolanie, zo žiadneho ustanovenia nevyplýva, že by sa toto obmedzenie vzťahovalo aj na možnosť odvolateľa odstrániť vadu odvolania a dodatočne uviesť dôvody, ktoré v odvolaní absentujú úplne. V danom prípade sa nejedná o rozšírenie dôvodov odvolania, ale o odstránenie chýbajúcich podstatných náležitostí odvolania. Nemožno totiž rozširovať niečo, čo vôbec nie je v odvolaní uvedené. Ustanovenie § 205 ods. 3 O.s.p. sa týka len lehoty, v ktorej môže odvolateľ rozširovať rozsah a dôvody odvolania, neurčuje ale lehotu, v ktorej má odvolateľ možnosť odstrániť vady podaného opravného prostriedku. Ak k odstráneniu vady odvolania dôjde do rozhodnutia odvolacieho súdu, je právne významné, že v čase jeho rozhodovania (§ 154 ods. 1 O.s.p. a § 167 ods. 2 O.s.p.) je vada odstránená; irelevantné je, či k jej odstráneniu došlo po súdom určenej lehote na odstránenie vady alebo po uplynutí odvolacej lehoty (porovnaj napr. rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 3 Cdo 32/2005, sp.zn. 5 Cdo 268/2009).

V danom prípade odvolateľka vady odvolania odstránila ešte pred predložením veci na rozhodnutie odvolaciemu súdu. Irelevantné bolo, že k odstráneniu došlo po uplynutí odvolacej lehoty.

Dovolací súd nepovažuje za náležitý odkaz odvolacieho súdu na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2 Cdo 151/2005. Predmetné rozhodnutie totiž rieši inú procesnú situáciu. Je založené na tom, že odvolací súd správne ustálil, že účastník ani po výzve súdu prvého stupňa vady odvolania neodstránil, resp. odvolanie nedoplnil o náležitosti v zmysle poučenia súdu prvého stupňa a z jeho odvolania ešte ani v čase rozhodovania odvolacieho súdu jasným a zrozumiteľným spôsobom nevyplývalo, v čom účastník konkrétne videl nesprávnosť napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa alebo jeho postupu.

Odvolací súd sa nesprávne vysporiadal i s ustanoveniami § 209 ods. 1, § 211 ods. 1 veta prvá a § 218 ods. 1 písm. d/ O.s.p. Ak odvolanie nemá náležitosti uvedené v § 205 ods. 1 a 2 O.s.p., možno ho odmietnuť, len ak odvolací súd nemôže pre nedostatok týchto náležitostí postupovať v opravnom konaní tak, ako mu ukladá zákon, t.j. prejednať ho a rozhodnúť o ňom a zároveň ten, kto odvolanie podal, bol súdom prvého stupňa (§ 209 ods. 1 O.s.p.) alebo odvolacím súdom (§ 211 ods. 1 O.s.p.) vyzvaný a správne poučený o tom, ako má chýbajúce náležitosti doplniť. Súd plní svoju povinnosť podľa § 209 ods. 1 a § 211 ods. 1 O.s.p. bez ohľadu na to, či odvolacia lehota už uplynula a tiež bez ohľadu na skutočnosť, či je účastník zastúpený advokátom, resp. má sám právnické vzdelanie. Ak by preto účastník sám svoje odvolanie neodôvodnil, bolo by povinnosťou prvostupňového, resp. odvolacieho súdu vyzvať ho na odstránenie vady odvolania s poučením o spôsobe ako má postupovať, a tiež o následkoch nesplnenia si svojej povinnosti. Až potom by mohol odvolací súd pristúpiť k odmietnutiu odvolania účastníka, ktoré by stále nemalo požadované náležitosti.

Žalobkyňa teda dôvodne vytýkala, že rozhodnutie odvolacieho súdu má vadu podľa § 237 písm. f/ O.s.p.

Pretože odňatie možnosti účastníkovi konať pred súdom, znamenajúce porušenie práva na spravodlivý proces, zakladá nielen prípustnosť dovolania, ale aj jeho dôvodnosť, dovolací súd podľa § 243b ods. 1 O.s.p. uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 5. decembra 2012

JUDr. Rudolf Čirč, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová